

Hochschule für Musik und Tanz Köln - Hochschulbibliothek

Officium in sabbato sancto

s.l.

Ad Missam.

[urn:nbn:de:hbz:kn38-8204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:kn38-8204)

Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

AD MISSAM

Statio ad S. Joannem in Laterano.

HORA competenti cooperiuntur Altaria, et dicuntur Horæ, candelis Altaris extinctis usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris Ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones. Dicta Nona, Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali violaceo, vel sine casula, astantibus sibi ministris cum Cruce, aqua benedicta, et incenso, ante portam Ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu Ecclesiæ, benedicit novum ignem.

¶ Summo mane vestiuntur Altaria, et in Cathedralibus Sedes Episcopalis ornatur cortinis duplicibus, videlicet intus alba, exterius

violacea: sic etiam duo pallia ad Altare majus applicantur, et aptantur, ut cum opus fuerit, faciliter removeri cito possit violaceum, et remaneat album. Præparetur etiam Cereus Paschalis prægrandis, cum quinque granis incensi, in eo infigendis, qui ponitur in aliquo magno candelabro condecanti, regulariter in latere Evangelii, vel alibi pro situ loci; et apud illud locatur pulpitum, sive legile coopertum panno albo serico, vel auri-phrygiato. Item præparetur arundo cum tribus candelis albis in summitate positis. In reliquis ornatur Ecclesia, altare, abacus, et chorus, prout in Dominicis Adventus, et Quadragesimæ.

¶ Dicta Hora sexta accenditur ignis, ad quem benedicendum præcedit aliquis Mazzerius, tum Cæremoniarius; sequuntur tres Acolythy cum cottis, quorum medius defert vas cum aqua benedicta, a dextris alius cum bacili et granis incensi, quem portat ambabus manibus elevatum, incedat, postremus deferens thuribulum cum navicula. Post eos incedit Subdiaconus Epistolam cantaturus paratus planeta plicata violacea sine manipulo: in minoribus vero Ecclesiis in al-

bis tantum. Deinde sequitur clerus; post eum Diaconus cum planeta, ut dictum est de Subdiacono, a dextris Celebrantis (qui, cum Celebrans benedicit aliquid, elevat fimbriam pluvialis), postremo Celebrans. Et cum omnes pervenerint ad locum, Celebrans manibus junctis legendo benedicit novum ignem dicens:

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, qui per Fílium tuum, angulárem scilicet lápidem, claritátis tuæ ignem fídelibus contulisti: prodúctum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sanctí ✠ fica; et concéde nobis, ita per hæc festa Paschália cælestibus desidériis inflam-mári, ut ad perpétuæ claritátis, puris mén-tibus, valeámus festa pertíngere. Per eúm-dem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

DOMINE Deus, Pater omnípotens, lumen Dínficiens, qui es cónditor ómnium: bé-ne ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificá-

tum, atque benedictum est: qui illuminasti omnem mundum, ut ab eo lumine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illuminasti Móysen exeúntem de Ægypto, ita illúmines corda et sensus nostros, ut ad vitam et lucem ætérnam pervenire mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. *R*). Amen.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Filii tui Dei, ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti, cooperári dignéris: et ádjuva nos contra igníta tela inimíci, et illústra grátia cælésti. Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu sancto, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R*). Amen.

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem.

VENIAT, quæsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ❀ dictionis infúσιο: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde: ut

non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcana luminis tui admixtione refulgeat, sed in quocúmque loco ex hujus sanctificationis mystério áliquíd fúerit deportatum, expulsa diabólicæ fráudis nequítia, virtus tuæ majestátis assistat. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Dum benedicit grana incensi, Acolythus assumens de carbonibus benedictis, ponit in thuribulo : et finíta Oratione supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuribulo, benedicens illud more solito; deinde prædicta grana incensi et ignem ter aspergit aqua benedicta, dicens: *Aspèrges me, etc. sine cantu, et sine Psalmo, et ter adolet incenso.*

Interim omnia luminaria Ecclesiæ extinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius trianguli distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolytho deferente in vase quinque grana incensi: sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per ordinem; deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans.

Cum Diaconus ingressus est Ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis; et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem, et cantat solus:

Lumen Christi. R). Deo grátias.

Et procedens ad medium Ecclesiæ, ibi accenditur alia candela; et iterum genuflexus, ut supra, altius cantat:

Lumen Christi. R). Deo grátias.

Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela; et rursus genuflexus, ut prius, adhuc altius dicit:

Lumen Christi. R). Deo grátias.

Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho; et accipiens librum, petit a Celebrante benedictionem, ut fit ad Evangelium, Sacerdote dicente: **Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis: ut digne et competénter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus sancti. Amen.**

¶ **Quinque grans incensi aqua aspersis,**

non in modum crucis, sed in medio, a dextris et a sinistris, et thurificatis, Diaconus dat biretum Celebranti, quo se cooperit; deinde ad credentiam assumit dalmaticam, et manipulum albi coloris, deposita planeta violacea; et interim Subdiacono imponitur manipulus violaceus. Diaconus cum arundine habeat Cæremoniarium, vel Acolythum ad sinistram cum candela una parva, vel duabus accensis ex novo igne; et cum genuflectit, etiam Celebrans genuflectere debet: et post tertiam genuflexionem, Chorus sedet usque dum cantet Diaconus: **Exültet**, etc. Petit Diaconus benedictionem, ut supra, sed non osculatur manum Celebrantis; Celebrans vero osculatur Altare in medio postquam ascendit.

¶ Diaconus, habita benedictione, accedit, factis debitis reverentiis, ad legile, seu pulpitum; ponit super eo librum albo colore tectum apertum, quem adolet incenso triplici ductu, sed non signat librum, nec se.

¶ A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius; a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et alius tenens in vase quinque grana incensi benedicti

figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat:

EXULTET jam angélica turba cælórum: exúltent divína mystéria: et pro tanti Regis victória, tuba ínsonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus: et ætéрни Regis splendóre illustráta, totíus orbis se séntiat amisísse caliginem. Lætétur et mater ecclésia tanti lúminis adornáta fulgóribus, et magnis populórum vóribus hæc áula resúltet. Quaprópter adstantes vos, fratres caríssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis claritátem, una mecum, quæso, Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut qui me non meis méritis intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre, lúminis sui claritátem infúdens, Cérei hujus láudem implére perficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum: qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

✠. Dóminus vobíscum.

ñ. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

ñ. Habémus ad Dóminum.

*

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, invisibilem Deum Patrem omnipotentem, Filiúmque ejus unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis afféctu, et vocis ministério personáre. Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit, et vétérís piáculi cautióem pio cruóre detérsit. Hæc sunt enim festa Paschália, in quibus verus ille Agnus occíditur, cujus sánguine postes fidélium consecrántur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros filios Israel edúctos de Ægypto, mare rubrum sicco vestígio transíre fecísti. Hæc igitur nox est, quæ peccatórum ténébras colúmnae illuminatióne purgávit. Hæc nox est, quæ hódie per univérsum mundum, in Christo credéntes, a vítiis sæculi, et calígine peccatórum segregátos, reddit grátiae, sóciat sanctitati. Hæc nox est, in qua, destrúctis vínculis mortis, Christus ab ínferis victor ascéndit. Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profuísset. O mira circa nos tuæ pietátis dignatió! O inæstimábilis diléctio caritátis: ut servum redimeres, Fílium tradidísti! O certe necessárium Adæ

peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem! O vere beáta nox, quæ sola méruit scire tempus et horam, in qua Christus ab ínferis resurréxit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminábitur: et nox illuminátio mea in delíciis meis. Hujus ígitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat, et reddit innocéntiam lapsis, mœstis lætítiam. Fugat ódia, concórdiam parat, et curvat impéria. (*Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum crucis.*) In hujus ígitur noctis grátia, súscipe, sancte Pater, incénsi hujus sacrificium vespertínum, quod tibi in hac cérei oblatióne solémni, per ministrórum manus de opéribus apum, sacrosáncta reddit ecclésia. Sed jam colúmnae hujus præcónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit. (*Hic Diaconus accendit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis.*) Qui licet sit divisus in partes, mutuáti tamen lúminis detriménta non nóvit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substántiam pretiósæ hujus lámpadis apis mater edúxit. (*Hic accenduntur*

lampades.) O vere beáta nox, quæ expoliávit Ægyptios, ditávit Hebræos! Nox, in qua terrénis cæléstia, humánis divína jungúntur. Orámus ergo te, Dómine, ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus, ad noctis hujus caliginem destruéndam, indeficiens perseveret, et in odórem suavitátis accéptus, supérnis lumináribus misceátur. Flammas ejus lúcifer matutínus invéniat. Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum. Ille, qui regrésus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit. Precámur ergo te, Dómine, ut nos fámulos tuos, omnémque clerum, et devotíssimum pópulum, una cum beatíssimo Papa nostro **N.** et Antístite nostro **N.** quiéte témporum concéssa, in his paschálibus gáudiis, assídua protectióne régere, gubernáre, et conserváre dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deús, per ómnia sæcula sæculórum.

R). Amen.

Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramenta, et vadit ad Celebrantem: qui exiit pluviali, et sumit manipulam, et casulam violacei co-

loris. Postea leguntur Prophetiæ sine titulo: et Celebrans legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes, modo subscripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, Presbyteri catechizent Catechumenos baptizandos, et præparent ad Baptismum.

¶ Finito præconio, Chorus sedet, et assumpta planeta et manipulo a Celebrante, similiter ea assumit Diaconus. Interim locabitur in Altari, si antea non fuerat, Missale violaceum in cornu Epistolæ, et in medio Chori seu Presbyterii pulpitem nudum, et deducitur aliquis Clericus, vel Cantor, cotta indutus per Acolythum, ad cantandam primam Prophetiam e Missali violaceo colore tecto, præmissa Cruci genuflexione, et salutationibus choro ante et post, manibus super legile expansis, quod per totum servatur ab omnibus lectoribus sequentibus, exceptis Canonicis, qui non genuflectunt Cruci, sed faciunt profundam reverentiam.

¶ Regulariter primas quatuor cantant Acolythi, vel Cantores, seu Clerici; alias quatuor Beneficiati, seu Mansionarii; ultimas quatuor Canonici, vel alias, prout commo-

ditas; et numerus Clericorum, vel consuetudo Ecclesiæ suadebit.

¶ Ad Prophetias et Tractus, Chorus sedet, Celebrans vero legit submissa voce ad Altare, astantibus Ministris, ut fit ad Introitum Missæ, scilicet Diaconus a dextris Celebrantis, Subdiaconus vero a dextris Diaconi; et post lectam unamquamque Prophetiam, sedere poterunt Celebrans et Ministri in scamno oblongo in cornu Epistolæ præparato, ut per breviorẽ viam recedere, et accedere queant.

¶ Ad Orationes Celebrans tenet manus extensas, et Ministri sunt unus post alium: omnes de choro stant, et genua flectunt ad Flectámus génua, Celebrante solo excepto.

Prophetia I. Genes. 1. et 2.

IN principio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuã, et ténebræ erant super fáciem abyssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a ténebris. Appellavítque lucem diem, et ténebras noctem: factúmque est vespere

et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum, et dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum: divisitque aquas quæ erant sub firmamento, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Cælum: et factum est vespere et mane, dies secundus. Dixit vero Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum; et appareat arida. Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam, Terram, congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Germinet terra herbam virentem et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora,

et dies et annos: ut luceant in firmamento
cæli, et illuminent terram. Et factum est
ita. Fecitque Deus duo luminaria magna:
luminare majus, ut præesset diæi; et lu-
minare minus, ut præesset nocti, et stellas.
Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent
super terram, et præessent diæi ac
nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et
vidit Deus quod esset bonum. Et factum
est vespere et mane, dies quartus. Dixit
etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ
vivæntis, et volatile super terram sub fir-
mamento cæli. Creavitque Deus cete grán-
dia, et omnem animam vivæntem atque
motabilem, quam produxerant aquæ in spé-
cies suas, et omne volatile secundum ge-
nus suum. Et vidit Deus quod esset bo-
num. Benedixitque eis, dicens: Crescite, et
multiplicamini, et replete aquas maris, avés-
que multiplicentur super terram. Et factum
est vespere et mane, dies quintus. Dixit
quoque Deus: Producat terra animam vi-
væntem in genere suo, juménta, et reptília,
et béstias terræ secundum espécies suas.
Factumque est ita. Et fecit Deus béstias
terræ juxta espécies suas, et juménta, et

AD MISSAM.

omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et béstiis, universæque terræ, omni-que réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum: másculum et fœminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini piscibus maris, et volatilibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semet-ípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omni-que vólucris cæli, et univérsis quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod

fécerat: et requiévít die séptimo ab univérso ópere quod patrátat.

Qua completa, Sacerdos dicit: Orémus.

Diaconus. Flectámus génua.

Et Subdiaconus. Leváte.

Oratio.

DEUS, qui mirábiliter creásti hóminem, et mirábilius redemísti: da nobis, quæsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere; ut mereámur ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R). Amen.

Prophetia II.

Gen. 5. 6. 7. et 8.

NOE vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et filias procreássent, vidéntes filii Dei filias hóminum quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum,

quia caro est; erúntque dies illius centum viginti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Póstquam enim ingrési sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi. Videns autem Deus quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quod hóminem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ: ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli: pœnitet enim me fecisse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perféctus fuit in generatióibus suis, cum Deo ambulávit. Et genuit tres filios, Sem, Cham, et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi

arcam de lignis lævigátiſ: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmíne línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem ejus: óstium autem arcæ pones ex látere deórsum: coenácula, et trístega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cælum: univérſa, quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fœdus meum tecum: et ingrediéris arcam tu, et filii tui, uxor tua, et uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérſæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus et fœminíni. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terræ secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud te; et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit ígitur Noe ómnia quæ præcéperat

illi Deus. Erátque sexcentórum annórum quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingrèssus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, filii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus, cum eis, in arcam: ipsi, et omne ánimál secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso cælo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noe, cunctórumque animán-

tium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram; et imminútæ sunt aquæ. Et cláusi sunt fontes abyssi, et cataráctæ cæli: et prohibitæ sunt plúviæ de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes: et cœpérunt mínui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, apériens Noe fenéstam arcæ, quam fécerat, dimísit corvum: qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret, si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super univérsam terram: extendítque manum, et apprehénsam íntulit in arcam. Expectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quod cessássent aquæ super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies; et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad

Noe, dicens: Egrédere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, et ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram: créscite, et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe, et filii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus, cum eo. Sed et ómnia animántia, júménta, et reptília quæ reptant super terram secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificávit autem Noe altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus génuá. *℟.* Leváte.

Oratio.

DEUS, incommutábilis virtus, et lumen ætérnum: réspice propítius ad totíus ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum, et opus salutis humánæ, perpétuæ dispositiónis effectú tranquillius operáre; totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, invete-

rata renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Prophetia III.

Genes. 22.

IN diébus illis : Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum : Abraham ! Abraham ! At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visiónis : atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum món-tium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, et Isaac fílium suum: cumque concidisset ligna in holocáustum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul; dixítque ad púeros suos: Expectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque properántes, póstquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac fílium suum: ipse vero portábat in

mánibus ignem et gládium. Cumque dúo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce inquit, ignis et ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, et arrípuit gládium ut immoláret filium suum. Et ecce ángelus Dómini de cælo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei. Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quod times Deum, et non pepercísti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro filio. Appellavítque nomen loci illius: Dóminus videt. Unde usque hódie dicitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem ángelus Dómini Abraham secun-

★

do de cælo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti filio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et velut arénam quæ est in lítore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedísti voci meæ. Reversúsque est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génuá. *R*). Leváte.

Oratio.

DEUS, fidélium Pater summe, qui in toto Orbe terrárum promissionis tuæ filios diffúsa adoptionis grátia multiplicas, et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem: da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocationis introíre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R*). Amen.

Prophetia IV.

Exod. 14 f. et 15.

IN diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per columnam ignis et nubis interfécit exercitum eórum; et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israélem: Dominus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus et équites eórum. Cumque extendisset Móyses manum contra mare, revérsus est primo dilúculo ad priórem locum; fugientibúsque Ægyptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, et operuérunt currus et équites cuncti exercitus Pharaónis, qui sequétes ingrési fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Filii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris; liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægyptios mórtuos super littus maris, et manum ma-

gnam quam exercúerat Dóminus contra eos, timúitque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cécinit Móyses et filii Israel carmen hoc Dómino, et dixerunt.

Tractus. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum, et ascensórem projéctit in mare: adjútor, et protéctor factus est mihi in salútem.

✠. Hic Deus meus, et honorificábo eum: Deus patris mei, et exaltábo eum.

✠. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus génua. *Rj.* Leváte.

Oratio.

DEUS, cujus antiqua mirácula étiam nostris sæculis coruscáre sentímus, dum quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptiáca liberándo, dexteræ tuæ poténtia contulisti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ filios, et in Israelíticam dignitátem, totiús mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spí-

ritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *n*. Amen.

Prophetia V.

Isai. 54 g. et 55.

HÆC est hæreditas servórum Dómini: et Justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite: veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclínate áurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis; et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et Sanctum Israel, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelinquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes

suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ; neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónebus vestris. Et quómo-
 modo descendit imber, et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciat quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnipotens.

Orémus. Flectámus génua. *R*). Leváte.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, multiplica in honórem nóminis tui, quod patrum fidei spondísti, et promissionis filios sacra adoptiône diláta: ut quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum, ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per

Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R*). Amen.

Prophetia VI.

Baruch 3. c.

AUDI, Israel, mandata vitæ: áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israel, quod in terra inimicórum es; inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis, deputátus es cum descendéntibus in inférnum? Dereliquísti fontem sapiéntiæ: nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrmitas vitæ et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesáuros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus cæli ludunt, qui argéntum thesaurízant et áurum, in quo confidunt hómines, et non est finis acquisitionis eórum? qui argéntum fábricant, et solliciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Extermináti sunt, et ad íferos

descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplinæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audita in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquirunt prudéntiam quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ et intelligéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israel, quam magna est domus Dei, et ingens locus possessionis ejus! Magnus est, et non habet finem: excélsus et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dominus, neque viam disciplinæ invenérunt; proptérea perierunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cælum, et accépit eam, et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super áurum eléctum? Non est qui possit

scire vias ejus, neque qui exquirat sémitas ejus; sed qui scit univérſa, novit eam, et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdis, et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit; et vocávit illud, et obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, et lætátæ sunt; vocátæ sunt, et dixerunt: Adsumus; et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádedit illam Jacob púero suo, et Israel dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génua. *R.* Leváte.

Oratio.

DEUS, qui ecclésiám tuam semper génitium vocatióne múltiplicas: concéde propítius; ut quos aqua baptísmatis ábluis, continúa protectiÓne tueáris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Prophetia VII.

Ezech. 37.

IN diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus, et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, síccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, pútasne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis; et dices eis: Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succrésce fáciem super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótió: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi, et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis desuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre,

fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: et ingressus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israel est; ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlchris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dèdero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiescere vos fáciam super humum vestram, dicit Dóminus omnipotens.

Orémus. Flectámus génuá. *ñ*. Leváte.

Oratio.

DEUS, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum, utriúsque testaménti páginis ínstruis: da nobis intelligere miseri-

córdiam tuam; ut ex perceptiõne præsentium múnorum, firma sit expectatiõ futurorum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Prophetia VIII.

Isaiaë 4.

APPREHENDENT septem mulieres virum unum in die illa, dicentes: Panem nostrum comedemus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, áufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublimis, et exultatiõ his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis qui relictus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus in spíritu judicii, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem

enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et absconsiónem a túrbine, et a plúvia.

Tractus. Isai. 5. Vinea facta est dilécto in cornu, in loco úberi.

✠. Et macériam circúmdedit, et circumfódit: et plantávit vineam Sorec, et ædificávit turrim in médio ejus.

✠. Et tórcular fodit in ea: vinea enim Dómini Sábaoth, domus Israel est.

Orémus. Flectámus génuá. **Rj.** Leváte.

Oratio.

DEUS, qui in ómnibus ecclésiæ tuæ filiis, sanctórum prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominationis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tribue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur et ségetum; ut, spinárum et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fecundi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **Rj.** Amen.

Prophetia IX.

Exodi 12.

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, Let Aaron in terra Ægypti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum coetum filiórum Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínus suum qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servábitis eum usque ad quartamdécimam diem mensis hujus; immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de ságuine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestínis

vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane: si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceámenta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (idest tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génuá. *Rj.* Léuate.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redépti tui, non fuisse excelléntius quod iníitio factus est mundus, quam quod in fine sæculórum pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Rj. Amen.

Prophetia X.

Jonæ 3.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Nínivem civitátem magnam: et prædica in ea prædicatióem, quam ego lóquor ad te. Et surréxit Jonas,

et abiit in Ninivem juxta verbum Domini: et Ninive erat civitas magna itinere dierum trium. Et coepit Jonas introire in civitatem itinere diei unius; et clamavit, et dixit: Adhuc quadraginta dies, et Ninive subvertetur. Et crediderunt viri Ninivite in Deum; et predicaverunt jejunium, et vestiti sunt saccis a majore usque ad minorem. Et pervenit verbum ad regem Ninive: et surrexit de solio suo, et abjecit vestimentum suum a se, et indutus est sacco, et sedit in cinere. Et clamavit, et dixit in Ninive ex ore regis et principum ejus, dicens: Homines, et jumenta, et boves, et pecora non gustent quidquam, nec pascantur, et aquam non bibant. Et operiantur saccis homines, et jumenta, et clament ad Dominum in fortitudine, et convertatur vir a via sua mala, et ab iniquitate, quae est in manibus eorum. Quis scit si convertatur, et ignoscat Deus: et revertatur a furore irae suae, et non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt de via sua mala; et misertus est populo suo Dominus Deus noster.

Orémus. Flectámus génuá. *n*. Leváte.

Oratio.

DEUS, qui diversitatem gentium in confessione tui nominis adunasti: da nobis et velle, et posse quæ præcipis; ut populo ad æternitatem vocato, una sit fides mentium, et pietas actionum. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

Prophetia XI.

Deut. 31. f.

IN diebus illis: Scripsit Moyses canticum, et docuit filios Israel. Præcepitque Dominus Josue filio Nun, et ait: Confortare, et esto robustus: tu enim introduces filios Israel in Terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Moyses verba legis hujus in volumine, atque complèvit: præcepit Levitis, qui portabant arcam foederis Domini, dicens: Tollite librum istum, et pónite eum in latere arcae foederis Domini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimonium. Ego enim scio contentionem tuam, et cervicem tuam durissi-

★

mam. Adhuc vivente me et ingrediente vobiscum, semper contentiose egistis contra Dóminum: quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cælum et terram. Novi enim quod post mortem meam iníque agétis, et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrrerent vobis mala in extrémó tēmpore, quando feceritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiente univérso coetu Israel, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Tractus. Deuteron. 32. Atténde, cælum, et lóquar: et áudiat terra verba ex ore meo.

✠. Expectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndant sicut ros verba mea.

✠. Sicut imber super gramen, et sicut nix super fœnum: quia nomen Dómini invocábo.

✠. Date magnitúdinem Deo nostro: Deus, vera ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia.

✠. Deus fidélis, in quo non est iníquitas: justus, et sanctus Dóminus.

Orémus. Flectámus génuá. **R).** Leváte.

Oratio.

DEUS, celsitúdo humílium, et fortitúdo Directórum, qui per sanctum Móysen púerum tuum, ita erudire pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fieret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificátarum gén-tium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætítiam mitigándo terrórem; ut ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et re-gnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Prophetia XII.

Dan. 3.

IN diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit Istátuam áuream altitú-dine cubitórum sexaginta, latitú-dine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provinciæ Babilónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregá-dos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præféctos, omnésque prínci-pes regiónum, ut convenírent ad dedicatió-

nem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáli sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsti príncipes regiónum, ut convenirent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex: et præco clamábat valénter: Vobis dicitur pópulis, tribubus, et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóuiæ, et univérsti géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam áuream, quam constitúit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis árdéntis. Post hæc igitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus, et linguae adoravérunt státuam áuream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldæi accusavérunt Judæos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex in ætérnum vive: tu, rex,

posuisti decretum, ut omnis homo, qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, et citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphoniæ, et universi generis musicorum, prosternat se, et adoret statuam auream: si quis autem non proci dens adoraverit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituisti super opera regionis Babylonis, Sidrach, Misach, et Abdénago: viri isti contempserunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, et statuam auream, quam erexisti, non adorant. Tunc Nabuchodónosor in furore et in ira præcepit, ut adducerentur Sidrach, Misach, et Abdénago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Vere ne Sidrach, Misach, et Abdénago, deos meos non colitis, et statuam auream, quam constitui, non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacúmque hora audieritis sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphoniæ, omnisque generis musicorum, prosternite vos, et adoráte statuam quam feci: quod si non adoraveritis, eadem hora mittimini in fornacem ignis ardentis: et quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea? Re-

spondentes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, et statuam auream, quam erexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodónosor repletus est furore: et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat. Et viris fortissimis de exercitu suo iussit, ut ligatis pedibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vincti cum braccis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis; nam iussio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, idest, Sidrach, Misach, et Abdénago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis colligati. Et ambulabant in

médio flammæ laudâtes Deum, et benedicentes Dómino.

Hic non dicitur Flectámus gēnuā, **sed tantum** Orémus. **Oratio.**

OMNIPOTENS sempitérne Deus, spes única mundi, qui prophetárum tuórum præcónio, præsentium témporum declarásti mystéria: áuge pópuli tui vota placátus, quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, proveniunt quarúmlibet incrementa virtútum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

His expletis, si Ecclesia habuerit Fontem Baptismalem, Sacerdos benedicturus Fontem accipit pluviale violaceum, et Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero et Ministris paratis ad Fontem: et interim cantatur sequens Tractus.

Psalm. 41. Sicut cervus desiderat ad fontes aquárum: ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

ñ. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

✠. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

¶ Ad benedictionem Fontis præcedit Clericus qui defert Cereum accensum, deinde Subdiaconus cum Cruce medius inter Acolythos candelabra cum candelis accensis portantés, et Diaconus a sinistris Celebrantis sustinens fimbrias pluvialis.

¶ Ante Fontem prope cancellos præparatur legile cum Missali violaceo, nisi designetur Acolythus, qui coram Celebrante illud teneat. Juxta Fontem a latere ponentur duo vasa vacua, unum magnum implendum aqua benedicta priusquam sacrum Oleum, et Chrisma in Fontem infundatur; aliud erit vas consuetum cum aspersorio pro aspersione facienda. Præparatur etiam bacile cum bombacio et mollica panis, nec non mantile ad extergendas manus Celebrantis cum opus fuerit.

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem Fontis, dicit hanc Orationem juxta Fontem.

✠. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui, sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fidei ipsíus sitis, baptísmatis mystério, ánimam corpúsque sanctíficet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Rj. Amen.

¶ **Subdiaconus cum Cruce, et Acolythi cum candelabris in benedictione Fontis stant ante Celebrantem, qui dum cantat Orationem et Præfationem tenet manus junctas, et dum facit actiones, Diaconus accedit ad dexteram, et adjuvat Celebrantem.**

Postea procedit ad benedictionem Fontis, dicens:

v. Dóminus vobíscum.

Rj. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacra-

méntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, Spíritum ad-
optiónis emítte; ut quod nostræ humilitátis
geréndum est ministério, virtútis tuæ impleá-
tur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et
regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti
Deus.

*Elevans vocem in modum Præfationis,
prosequitur.*

V. Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum, et justum est.

Vere dignum, et justum est, æquum et sa-
lutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias áge-
re, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætér-
ne Deus. Qui invisíbili poténtia, sacramen-
tórum tuórum mirábíliter operáris efféctum:
et licet nos tantis mystériis exequéndis simus
indígni: tu tamen grátiaæ tuæ dona non dé-
serens, étíam ad nostras preces, áures tuæ

pietátis inclinas. Deus, cujus spírítus super aquas, inter ipsa mundi primórdia ferebátur: ut jam tunc virtútem sanctificatiónis aquárum natúra concíperet. Deus, qui nocéntis mundi crímina per aquas ábluens, regeneratiónis spéciem in ipsa dilúvii effusióne signásti: ut uníus ejusdémque eleménti mystério, et finis esset vítiis, et orígo virtútibus. Réspice, Dómine, in fáciem ecclésiæ tuæ, et multíplica in ea regeneratiónes tuas, qui grátiae tuæ affluéntis ímpetu lætíficas civitátem tuam; fontémque baptísmatis áperis toto orbe terrárum géntibus innovándis; ut tuæ majestátis império, sumat Unigéniti tui grátiam de Spírítu sancto. (*Hic Sacerdos manu extensa dividit aquam in modum Crucis, et eam statim linteo extergit, dicens:*) Qui hanc aquam regenerándis homínibus præparátam, arcána sui núminis admixtióne fœcúndet: ut sanctificatióne concépta, ab immaculáto divíni fontis útero, in novam renáta creatúram, progénies cæléstis emérgat; et quos aut sexus in córpore, aut ætas discérnit in témpore, omnes in unam páriat grátia mater infántiam. Procul ergo hinc, jubénte te, Dómine, omnis spírítus immúndus abscé-

dat: procul tota nequítia diabólicæ fráudis absístat. Nihil hic loci hábeat contráriæ virtútis admíxtio: non insidiádo circúmvolet, non laténdo subrépat, non inficiéndo corrúmpat. (**Aquam manu tangit.**) Sit hæc sancta et ínnocens creatúra, líbera ab omni impugnatóris incúrsu, et totíus nequítiae purgáta discéssu. Sit fons vivus, aqua regénerans, unda puríficans; ut omnes hoc lavácro salutífero diluéndi, operánte in eis Spírítu sancto, perfectæ purgatiónis indulgéntiam consequántur. (**Facit tres cruces supra Fontem, dicens:**) Unde benedíco te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te in principio verbo separávit ab árida, cujus spírítus super te ferebátur. (**Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:**) Qui te de paradísi fonte mánnare fecit, et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit. Qui te in desérto amáram, suavitate índita fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra prodúxit. Bene ✠ díco te et per Jesum Christum Fílium ejus únícum Dóminum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua potén-

tia convertit in vinum. Qui pedibus super te ambulavit: et a Joanne in Jordane in te baptizatus est. Qui te una cum sanguine de latere suo produxit: et discipulis suis jussit, ut credentes baptizarentur in te, dicens: *Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti.*

Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis:

HÆC nobis præcepta servantibus, tu, Deus Omnipotens, clemens adesto, tu benignus adspira. (*Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:*) Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: ut præter naturalem emundationem, quam lavandis possunt adhibere corporibus, sint etiam purificandis mentibus efficaces.

Hic Sacerdos paullulum demittit Cereum in aquam; et resumens tonum Præfationis, dicit: Descendat in hanc plenitudinem fontis virtus Spiritus sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens: Descendat in hanc, etc. Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immergens

usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit:
 Descéndat, etc. ut supra.

Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram (Ψ) prosequitur: Totámque hujus aquæ substántiam, regenerándi foecúndet efféctu. (*Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur.*) Hic ómnium peccatórum máculæ deleántur: hic natúra ad imáginem tuam cóndita, et ad honórem sui reformáta princípíi, cunctis vetustátis squalóribus emundétur; ut omnis homo sacraméntum hoc regeneratiónis ingrèssus, in veræ innocétiæ novam infántiam renascátur.

Sequentia dicit legendo: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R). Amen.

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris Ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua, ad aspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis, Sacerdos, qui benedicit Fontem, infundit de oleo. Catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens: Sanctificé-

tur, et fœcundetur fons iste óleo salutis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam.

R). Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens: Infúσιο Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis.

R). Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti olei sancti, et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit: Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et olei unctiόnis, et aquæ baptísmatis, páriter fiat, in nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

R). Amen.

Tum miscet ipsum oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem Fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet, more consueto. Deinde revertentibus Sacerdote, et ministris ad Altare, cantantur Litanie a duobus Cantoribus et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

Ubi vero non est Fons Baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans casulam deponit, et cum ministris ante Altare procumbit; et aliis omnibus genufle-

xis, cantantur Litaniae in medio Chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem perventum fuerit ad ψ . Peccatores, te rogamus, Sacerdos, et Ministri surgunt, et accedentes ad Sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda: et interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur solemniter, Kyrie eleison, et repetuntur, ut in Missa moris est.

¶ Absolutis Prophetiis, vel completa benedictione Fontis, omnes ad Altare revertuntur, ubi deponuntur Crux, Cereus, et candelabra. Celebrans et Ministri deponunt planetas et manipulos, et ita ante Altare procumbunt, dum cantantur Litaniae.

¶ Ad ψ . Peccatores, etc. surgit Celebrans cum Ministris sacris, ac pergit cum ipsis ad Sacristiam, nisi multo distet, quo casu paratur cum Ministris in scamno prope Altare in cornu Epistolae; et eodem tempore removetur ab Altari pallium violaceum, et remanet album, et accenduntur candelae Altaris, ita ut haec omnia fiant, antequam compleantur Litaniae.

LITANIÆ.

KYRIE eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Christe, áudi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis Deus, miserére nobis.

Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte
pro nobis.

Omnes sancti beatórum spirítuum órdenes,
oráte pro nobis.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Páule, ora.

*

Sancte Andréa,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelistæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Sancte Stéphané,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Sylvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francíscé,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
 Omnes sancti et sanctæ Dei, Intercédite
 pro nobis.

Propítius esto, Parce nobis, Dómine.

Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera.

A morte perpétua, líbera.

Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ,
 líbera nos, Dómine.

Per advéntum tuum, líbera.

Per nativitátem tuam, líbera.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum,
 líbera nos, Dómine.

Per crucem et passióem tuam, líbera.

Per mortem et sepultúram tuam, líbera.

Per sanctam resurrectionem tuam, líbera.

Per admirábilem ascensionem tuam, líbera.

Per advéntum Spíritus sancti Parácliti,
 líbera nos, Dómine.

In die iudicii, líbera.

Peccatóres, Te rogámus, áudi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus.

Ut ecclésiám tuam sanctam régere, et con-
 serváre dignéris, te rogámus.

Ut domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos ordines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.

Ut inimícos sanctæ ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.

Ut régibus et principibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, áudi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus, áudi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retribuas, te rogámus.

Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut ómnibus fidélibus defúctis réquiem ætérrnam donáre dignéris, te rogámus.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, áudi nos.

Christe, exáudi nos.

Hic cantores solemniter incipiunt,

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Et ter singula repetuntur.

Interim Sacerdos cum Ministris in paramētis albis accedit ad Altare, et dicto Psalmo *Júdica me, Deus, cum Glória Patri, facit Confessionem, ut moris est, in loco consueto: deinde ascendens, osculatur Altare, incensat more solito; et finitis a Choro, Kyrie eléison, incipit solemniter, Glória in excélsis Deo, et pulsantur campanæ.*

Postea Sacerdos dicit.

ŷ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ resurrectionis illústras: consérva in nova familiæ tuæ progénie adoptionis spírítum, quem dedísti; ut corpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servitútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui

scio enim, quod Jesum, qui crucifixus est, quæritis: non est hic; surrexit enim, sicut dixit: veníte, et vidéte locum, ubi pòsitus erat Dóminus. Et cito eúntes dícite discipulis ejus quia surrexit: et ecce præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis.

Non dicitur Credo, sed finito Evangelio Sacerdos dicit: Dóminus vobiscum. Postea Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lavábo dicitur Glória Patri.

Secreta.

SUSCIPE, quæsumus Dómine, preces pòpuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Præfatio.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre. Te quidem, Dómine, omni tèm-pore, sed in hac potíssimum nocte gloriósius prædicáre, cum Pascha nostrum im-

molátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, et vitam resurgéndo reparávit. Et ídeo cum ángelis et archángelis, cum thronis et dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedictus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Infra actionem.

COMMUNICANTES, et noctem sacratíssimam Ccelebrántes resurrectionis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem; sed et memoriam venerántes, in primis gloriósæ semper vírginis Mariæ, genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi, etc.

HANC ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu sancto, trí-

buens eis remissionem omnium peccatorum, quæsumus, Dómine, etc.

Dicitur: Pax Dómini sit semper vobiscum, sed pacis osculum non datur. Agnus Dei, non dicitur, nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur Antiphona, Allelúja, allelúja, allelúja; deinde,

PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes: * laudate eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

¶ Facta ablutione a Celebrante, dignior de choro intonat Antiphonam, Allelúja, ab aliquo, ut in Vesperis, præintonata, stantibus omnibus; deinde sedent omnes ad Psalmum et repetitionem Antiphonæ.

Capitulum, Hymnus, et Versus non di-